

மொழிஞாயிறு

(2024-2025ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)
இரண்டாம் ஆண்டு - மூன்றாம் பருவம்

Scan Me

நியூ செஞ்சரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410

www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

ISBN 978-81-2344-814-5

Code No. A 5474 ₹ 120/-

மொழிஞாயிறு

மொழிஞாயிறு

(2024-2025ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)
இரண்டாம் ஆண்டு - மூன்றாம் பருவம்

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் ஆ.மகாலட்சுமி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கசுந்தரன்

பொள்ளாச்சி - 642 00

Language : Tamil
Mozhignayiru

Second Year - Semester-III
Compiled by: Dr. A.Mahalakshmi

Nallamuthu Gounder Mahalingam College, (Autonomous)

Pollachi - 642 001

First Edition: June, 2025

Copyright: Publisher

No. of Pages: 142

Publisher :

New Century Book House Pvt. Ltd.,

41-B, SIDCO Industrial Estate,

Ambattur, Chennai - 600 050.

Tamilnadu State, India.

Email: info@ncbh.in

Online: www.ncbhpublisher.in

ISBN: 978 - 81 - 2344 - 814 - 5

Code No. A 5474

₹ 120/-

Branches

Ambattur 044 - 26359906 Spenser Plaza (Chennai) 044-28490027
Trichy 0431-2700885 Pudukkottai 04322- 227773 Thanjavur 04362-231371
Tirunelveli 0462-4210990, 2323990 Madurai 0452-4374106
Dindigul 0451-2432172 Coimbatore 0422-2380554 Erode 0424-2256667
Salem 0427-2450817 Hosur 04344-245726 Krishnagiri 04343-234387
Ooty 0423 2441743 Vellore 0416-2234495 Villupuram 04146-227800
Pondicherry 0413-2280101 Nagercoil 04652-234990

மொழிஞாயிறு

கிரண்டாம் ஆண்டு - மூன்றாம் பருவம்

தொகுப்பாளியர்: முனைவர் ஆ.மகாலட்சுமி

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, (குன்னாட்சி)

பொள்ளாச்சி - 642 001.

முதல் பதிப்பு: ஜூன், 2025

அச்சிட்டோர்: பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

16 (142), ஜூனி ஜான் காள் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

☎: 044-28482441

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

தொகுப்புரை

மானிட சமூகத்தின் பண்பாட்டினையும் அனுபவங்களையும் வெளிக்கொண்டு வந்து காட்சிப்படுத்துவதில் இலக்கியங்களுக்கு முக்கிய பங்குள்ளது. இவை காலத்தினைக் காட்சிப்படுத்தும் கண்ணாடி என்ற வகையில் அமைகின்றன.

தமிழ்மொழியின் தொன்மையை அதில் தோன்றிய நூல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. தமிழ் நூற்கள்வழி தமிழரின் பண்பாடு பழக்கவழக்கம், தொன்மை நிலை முதலியன வெளிப்படுகின்றன. இலக்கியம் தான் தோன்றிய சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க வல்ல ஆற்றலைக் கொண்டது என்றாலும், இலக்கியத்தின் வடிவமும் பொருளும் சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றி அமைக்கவும், இலக்கியத்தின் நோக்கம் மக்களின் தேவைகளை, வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ உணர்த்தி, அவர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளை அறிவுறுத்துவதுமாகும்.

காப்பியங்கள் என்பவை தனிப்படல்களின் தொகுப்பாக அமையாமல் நீண்ட கதையைத் தொடர்நிலைச் செய்யுளில் அமைத்துக் கூறுவதாகும். காப்பியத்தில் கிளைக் கதைகள் பல இடம் பெறுவதுண்டு. அக்கிளைக் கதைகளும் பின்பு காப்பிய வடிவம் பெற்று வளர்வதும் உண்டு. இந்நூலில் காப்பியப்பகுதியாகப் பத்தினிக் கடவுளுக்கு சிலப்பதிகார கால்கோட் காதையும் வறுமையைச் செம்மைப்படுத்த கட்சி மாநகர் புக்க காதை மணிமேகலையும் நீதிக்கு நளவெண்பா, நட்புக்கு குகப்படலம், தம் படைக்கு வலுசேர்க்கும் வாசுதேவனைப் படைத்துணை அழைத்தச் சருக்கம், விவசாயம் செழித்து வறுமை நீங்க மழையழைப்பித்த படலம், இறையாட்சியை மக்களுக்குப் போதித்த இயேசு காவியம் என நீண்டு செல்கிறது.

செய்யுளுக்கு அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதாக அணி இலக்கணம் திகழ்கிறது.

ஒரு மொழிக்கு அடையாளம் இலக்கணம். அதில் சங்க இலக்கியம் தொட்டு கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் நீதியைப் பார்த்து, கம்பரின் கவிச்சுவையைச் சுவைத்து, சதகத்தில் மனித மாண்புகளைப் பார்த்து, வள்ளுவனையும் இளங்கோவையும் இணைத்து மீராவிடம் தமிழ்ப்பாடி, புதினத்தில் முடிவடைகிறது.

பொருளடக்கம்

அலகு-1

செய்யுள்

1. சிலப்பதிகாரம்	15
- இளங்கோவடிகள்	
2. மணிமேகலை	20
- சீத்தலைச் சாத்தனார்	
3. நளவெண்பா	24
- புகழேந்திப் புலவர்	
4. கம்பராமாயணம்	27
- கம்பர்	
5. வில்லிபாரதம்	33
- வில்லிபுத்தூரார்	
6. சீறாப்புராணம்	37
- உமறுப்புலவர்	
7. இயேசு காவியம்	41
- கவிஞர் கண்ணதாசன்	

அலகு-2

இலக்கணம்

அணி இலக்கணம்

1. உயர்வு நவீற்சி அணி	45
2. உவமை அணி	45
3. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி	45
4. தற்குறிப்பேற்ற அணி	46
5. வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி	46

அலகு-3

உரைநடை

1. தொல்காப்பியத்தில் தமிழர் பண்பாடு 47
- முனைவர் ம.சித்ரகலா
2. சங்க இலக்கியத்தில் குறுநில மன்னர்களின் வாழ்வியல் 57
- முனைவர் பே.ம.ஹேஸ்வரி
3. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் மருத்துவ சிந்தனைகள் 67
- முனைவர் த.கீதாஞ்சலி
4. கம்பராமாயணத்தில் பெண் பாத்திரப்படைப்புகள் 72
- முனைவர் பா.அருள்ஜோதி
5. அறப்பளீசுர சதகத்தில் இல்லற மாண்புகள் 81
- முனைவர் இரா.விஷ்ணுப்பிரியா
6. குறள்வழி இளங்கோ 91
- தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரம்
7. மீரா என்ற தமிழியக்கம் 97
- சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்
8. 'நிலம் எனும் நல்லாள்' புதினம் உணர்த்தும் கிராமப் 107
புலம்பெயர்வு
- முனைவர் த.பரமேஸ்வரி

அலகு-4

இலக்கிய வரலாறு

1. தமிழில் காப்பியங்களும் புராணங்களும் 115
2. இரட்டை காப்பியங்கள் பெயர் பொருத்தம் 138

புதினம்

1. புதினம்
வயல் (புதினம்) கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம்
2. விளம்பரம் தயாரித்தல், செய்தி எழுதுதல்

அலகு-1

செய்யுள்

1. சிலப்பதிகாரம்

- இளங்கோவழிகள்

கால்கோட் காதை

சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்தில் இக்காதை அமைந்துள்ளது. செங்குட்டுவன் தன் அமைச்சர்களுடன் ஆலோசனையை முடித்துக்கொண்டு பறையொலி எழுப்பச் செய்தான். முன்னர் இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள் ஆரிய அரசர்களாகிய கனகனும் விசயனும் தமிழரசர்களை இகழ்ந்தனர் எனக் கூறக்கேட்டலின் பத்தினிக் கடவுளுக்கு அவ்வரசர்கள் முடிமேல் ஏறிக் கல்கொணர்வேன் என்று வஞ்சினம் கூறித் தன் படைகளுடன் திருமால் முதலான தெய்வங்களை வணங்கிவிட்டு வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

அறைபறை யெழுந்தபின் அரிமான் ஏந்திய முறைமுதல் கட்டில் இறைமகன் ஏற ஆசான் பெருங்கணி அருந்திறல் அமைச்சர் தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ மன்னர் மன்னர் வாழ்கென்று ஏத்தி

5

முன்னிய திசையின் முறைமொழி கேட்ப வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லாம் உயர்ந்தோங்கு வெண்குடை உரவோன் கூறும் இமையத் தாபதர் எமக்கீங்கு உணர்த்திய அமையா வாழ்க்கை அரைசர் வாய்மொழி

10

நம்பால் ஒழிகுவ தாயின் ஆங்குஅஃது எம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியும் தருஉம் வடதிசை மருங்கின் மன்னர்தம் முடித்தலைக் கடவு ளெழுதவோர் கல்கொண் டல்லது வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகில்

15

மணநாள் என்று மகிழ்ந்து சொல்வோம்
எவனோ
காலக் கடலைக் கடைந்தான்
ஆல கால நஞ்சில் ஒரு துளி
இதழின் நுனியில் பட்டது. அதனைப்
பிணநாள் என்று பேசுகின்றோம்”

“ஒரில் நெய்தல் கறங்க” என்ற புறப்பாடல் வந்து நினைவில்
மோதுகின்றது.

வாழும் காலத்தில் நமக்கு ஒரு வரமாகக் கிடைத்த மீரா வெறும்
கவிஞர் மட்டுமல்ல - காலத்தின் குரல், அவரை அறிவதும் அவரை
உணர்வதும் நம் கால இலக்கிய வாதிகளுக்கு வாழ்வின் பெருமிதம்.

அவர் நூலில் கல்லறை வரிகள் என்றொரு கவிதைப் பகுதி. அதில்
மணப்பெண், விபச்சாரி, வெட்டியான் எனப் பலருடைய
கல்லறைகளுக்குப் பொருத்தமான வரிகளைப் பொறித்துள்ள கவிஞர்,
என் கல்லறை என்றொரு கவிதையும் எழுதியுள்ளார். தலைப்பே நம்மைத்
திடுக்கிட வைக்கிறது.

“என் கல்லறையில் எழுதுங்கள்
கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்”

நம்மை அதிர வைக்கும் வரிகள் இவை. ஆனால் மீரா, உங்கள்
கனவுகளும் கற்பனைகளும் வெறும் காகிதங்கள் அல்ல - அமர
காவியங்கள்.

நீங்களே சொல்லவில்லையா -

“கவியின் கணவை
கற்பனை என்று தள்ளாதீர்கள்
அந்தக் கனவுகளில்
ஆயிரம் தீபங்கள் சுடர் விடலாம்”

என்று.

நீங்கள் ஆயிரம் தீபங்களை ஏற்றிய ஆரத்தி தீபம் தலைமுறைகளை
வெளிச்சப்படுத்தும் அந்தத் தீப ஒளி எத்தனை சூரியர்களை நாளைக்கு
எழுப்பும், யாருக்குத் தெரியும்!

8. ‘நிலம் எனும் நல்லாள்’ புதினம் உணர்த்தும் கிராமப் புலம்பெயர்வு

முனைவர் த.பரமேஸ்வரி

உலகில் சமுதாய மாற்றம் என்பது அரசியல், பொருளாதாரம்
எனும் இரு நிலைகளை அடித்தளமாகக் கொண்டே ஆதிகாலத்தொட்டு
நடந்தேறுகிறது. இதில், கால மாற்ற உணர்வுகளைப் பதியவைக்கும்
ஏற்ற களமாக இலக்கியப் பகுதிகள் விளங்குகின்றன. கால மாற்ற
உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஆவணங்கள் எனவும் இலக்கியப்
பலுவல்களைக் கூறமுடியும். சங்க காலத்தொட்டு தற்போதைய
காலம்வரை மேற்கூறிய கருத்தை இலக்கிய வரலாற்றின் வழி அறிய
முடிகிறது. அரசியல் மாற்றத்தின் வழி காலனியாதிக்கம் நமது
உரிமைகளைக் களவாடியிருந்தாலும். அந்த மொழிவழி இலக்கியங்கள்
நம்மவர்களின் இலக்கியங்களை, பிற நூல்களை அழியாமல்
பாதுகாப்பதற்கும். அதன் வழி இலக்கிய வடிவம் மற்றும் மொழியைக்
கையாள்வதில் புதுவிதமான நடைமுறைகளையும் கற்றுத் தந்தது.

நவீன இலக்கியங்கள் அவர்கள் வழி வந்தவையே. (கவிதை,
சிறுகதை, புதினம்...)

புதின இலக்கியங்களில் உணர்வுப் பெருக்கால் உருவாகும்
எண்ண விளைவுகளை எழுத்தாக்கம் செய்யும் வடிவ வகைகளில்
கற்பனை கலந்து நெடிய கதைவடிவில் புனையப்படுகிறது.
புனைகதைகளில் சமுதாய நிகழ்வுகள், அறிவியல், உளவியல் எனும்
துறைசார்ந்த புனைவுகள் புகுத்தப்படுவதோடு, தற்போதைய நிலையில்
புலம்பெயர்ந்து வாழக்கூடிய வாழ்வியலையும் படைப்பாளர்கள்
எழுதுகின்றனர். அந்த வரிசையில் சாகித்ய அகாதமி விருதாளர்
சு.வேணுகோபால் அவர்கள் சிறுகதைகள், புதினங்கள், திறனாய்வு
நூல்கள் என எழுத்துலகில் திகழும் சிறந்த படைப்பாளி ஆவார்.
இவரின் ‘நிலம் எனும் நல்லாள்’ புதினம் கிராமப் புலம்பெயர்வை
நன்முறையில் விளக்கிச் செல்கின்றது. அந்தப் புலம்பெயர்வு ஏற்படுத்தும்
சமுதாய மற்றும் தனிமனித வாழ்வியல் மாற்றங்கள் மற்றும்
போராட்டங்களை எடுத்து மொழிவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கதைச் சுருக்கம்

விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பொன்னம்மாவின் ஊர் மதுரைக்கு அருகில் இருக்கும் கிராமமாகும். குறுகிய காலத்திலேயே கணவனை இழந்துவிட்டாள். பொன்னம்மாவிற்கு பாஸ்கரன், செல்வி, பழனிக்குமார், குமரன் என நான்கு குழந்தைகள். அதில் மூத்த மகன் பாஸ்கரனும் இளைய மகன் குமரனும் விவசாயத் தொழில் புரிந்தனர். பழனிக்குமார் படித்து முடித்தவுடன் ஆஸ்பெக்டாஸ் நிறுவனத்திற்கு வேலைக்குச் சென்றான். கோயம்புத்தூரைச் சார்ந்த படித்து பட்டம்பெற்று வேலைக்குச் செல்லும் ராதா என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண்டான். அவள் பெற்றோரின் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தாலும் திருமணம் செய்து கொடுத்த ஊர் பிடிக்காததாலும் அங்கேயே இருந்தான். பழனிக்குமாருக்குப் பிறந்த ஊர் ஓர் இடம்; வேலை பார்க்கும் இடம் வேறு ஊர்; மனைவியும் குழந்தையும் இருப்பது ஓரிடத்தில். தனது சொந்த ஊரைவிட்டு வந்த ஏக்கம், இறந்து போன தம்பியின் குடும்பம், அம்மா என இவர்களைச் சரியாகப் பார்த்துக்கொள்ள இயலாத சூழல் மனைவியின் எதிர்பார்ப்புத் தேவைகளைத் தனது ஊதியத்தின் மூலம் நிறைவேற்ற முடியாமலும் குடும்பத்தில் சண்டை சச்சரவுகளும் பெருக்கெடுத்தன. கணவன், மனைவி உறவுகளில் நிறைய விரிசல் இதற்கு மேலாக, சொந்த ஊரின் ஈர்ப்பும் பற்றும் மனதைக் குடைந்து, வாழ்வில் மிகப் பெரிய இறுக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. பழனிக்குமாருக்கு எல்லாவற்றின் மேலும் வெறுப்பே மிஞ்சுகிறது. நண்பன் சொந்த ஊருக்குச் சென்று வாழ்வதால் தற்பொழுதுள்ள இடர்பாடுகளை நினைவூட்டி மனமாறுதல்களுக்கான வழியை உண்டுபண்ணியதால் ஒருவராகத் தனது மனதை மாற்றிக் கொண்டு, மனைவியின் ஊரிலேயே வாழ்ந்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்திற்குத் தயாராகிக் கொண்டான்.

கடமைகளைத் தள்ளிப்போடுதல்

படித்து முடித்து, வேலைகிடைத்த பின்பு, வெளியூருக்குப் போய் வேலைவாய்ப்பவனின் சூழல், மகனின் கடமைகளைக்கூட தள்ளிப்போட வைக்கிறது. இது ஒரு வித மன அழுத்தத்தைத் தருவதாக அமைகின்றது. படிப்பதே ஒரு வித சவால்; முடித்து வேலைக்குச் செல்வது என்பது இந்தச் சமுதாயத்தில் தற்பொழுது மறுபிறப்பு; அந்த வேலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது பெரும்போராட்டம்; இதற்கு நடுவில் குடும்பத்தை மறந்து இராமன் வனவாசம் மேற்கொண்டதைவிட

பல மடங்கு வேலைக்காக ஊர்பெயர்ந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதனை, “பழனிக்குமார் கைபேசி அடித்தது... அம்மா சொல்லும்மா...” ஏம்பா ஊருக்கு வர்றயா... தம்பி பிள்ளைகளையும் பார்த்தா இருக்கும். அதுகளுக்கு நீதானப்பா ஆறுதல்... டேய் நம்ம வம்சம்டா. அவன் உங்களுக்காகத்தான்டா பாடுபட்டான்... உன்னோட படிப்புக்கு அவன் இல்லையன்னா முடியுமாப்பா... (ப. 56) ... மறுடியும் கைபேசி அழைத்தது... அம்மா இல்லை. மனைவி... மம்... மம்... ஏம்பா பெத்தபிள்ளை மேல ஓனக்கு அக்கறையில்லை யானனு கேள்ரா... ஏம்பா, பெத்த பிள்ளை மேல ஓனக்கு அக்கறையில்லை... இல்லசாமி நெறைய வேலை கெடக்கு. “வாப்பா நீயெல்லாம் ஒரு அப்பாவானனு கேளு...” சரி வர்றேன்... வீட்டை நினைத்தாலே ஆர்வம் முகிழ்ப்பதில்லை... விருப்பங்களோடு சென்று சென்று காயங்களோடு திரும்பித் திரும்பி கனவுகள் எல்லாம் கருகிப்போய் விட்டன... எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு ஹைதராபாத் கிளம்பியிருக்க வேண்டும். புதிய இடம், புதிய சூழல், புதிய அனுபவம் தெம்பையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்திருக்கும். இருக்கும் சமை இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். அது நீங்காத நிழல். நண்பர்களுடன் போயிருந்தால் கொஞ்சம் உற்சாகத்தை யேனும் பெற்று வந்திருக்கலாம். விரும்பிய வண்ணம் எதையும் சட்டென முடிவெடுத்துச் செயல்படுத்த முடிவதே இல்லை... அம்மாவைப் பார்த்துவிட்டு வர இருப்பதைச் சொன்னதும் திரும்பத்திரும்ப மனைவியிடமிருந்து அழைப்பு...” (ப.10) என்றவாறு பதிய வைத்துள்ளார்.

கடமையாற்றுவதில் தள்ளாட்டம்

எந்தக் கடமையை முதலில் நிறைவேற்றுவது? எந்த உறவின் கடமைக்கு முதன்மை கொடுப்பது என்ற தள்ளாட்டம். இதற்கு நடுவில் தன் மன அமைதி, மகிழ்ச்சியை நிறைவேற்றிட தனக்கு என்று செயல்பட முடியாத இக்கட்டு... இதுபோன்ற தன்னையே தான் நகர்த்திக்கொண்டு இயங்கமுடியாத மனத்தளர்வு, ஊர்பெயர்ந்து பிழைப்புத் தேடிச்சென்று வாழக்கூடிய மனிதர்களுக்கு நேருகிறது. உறவுகளுடன் ஊடாடி வாழவேண்டும் என நினைப்பவனுக்கு பெயர்நிலை வாழ்க்கையானது எந்த விதமான மன அமைதியையும், மன நிறைவையும் அவனுக்கு அளிப்பதில்லை என்பதை, பழனிக்குமார் கதாபாத்திரம் வாயிலாக உணரமுடிகிறது. “தானே வலியப் போய்ச்

விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன் மனநிலை

புலம்பெயர்தலில் மனம் ஒவ்வாமை கொள்வது விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவனுக்கு அதிகம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில், அவன் வாழும், உழும் நிலத்தைத் தன் உயிராக, பரம்பறையின் அடையாளமாக, ஆணியேராக எண்ணுகிறான். மேலும், வேறு எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் எளிதில் புலம்பெயர்தலைத் தேவை கருதி ஏற்றுக்கொள்வான். ஆனால், உழவுத் தொழில்புரிபவனுக்குத் தேவை ஏற்படுவதில்லை; கால மாற்றச் சூழலில் உழவுத் தொழிலை மட்டுமே நம்பி வாழமுடியாத நிலையிலும், படித்து முடித்துவிட்டு வேலைக்குப் போயே ஆக வேண்டும். வேலை பார்ப்பதுதான் மரியாதையைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று மனப்பால் குடிப்பதனாலும் புலம்பெயர்தல் நடக்கின்றது. இருந்தாலும் அதை ஏற்கும் மனப்பக்குவம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதை, “ஒரு பார்வையாளனாக வேற்றிடத்தில் சுற்றிவிட்டு ஊர் திரும்புவதற்கும் புலம்பெயர்ந்து ஒரு ஊரில் காலூன்று என்று நிர்பந்திப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாடோடியானும் சரி, பயணிகளும் சரி, உணரமுடியாது என்று அவனுக்குத் தோன்றும். முக்கியமாக, வேற்று ஊரிலேயேதான் இனி வாழ்க்கை என்று சூழல் நிர்பந்திக்கும் போது ஊர்ப்பற்று அர்த்தமற்று மறைந்துபோய்விடுமோ என்று தவிப்பேற்படும். ஒன்றுமில்லாதவனாக பெற்றோர் விட்டுச் சென்றிருந்தால் எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் ஒட்டிக்கொள்ள முடியும். பெற்றோர் அரகப்பணி, தொழில் சார்ந்து ஊர் ஊருக்கு குடும்பத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு மிதந்து சென்றிருந்தால் அதைத் தனது பிறப்பின் அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கும். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்ததால் நிலம்போல மனதும் அசைந்து கொடுப்பதில்லை.” (ப. 56) இவ்வாறு பதிய வைத்துள்ளார்.

தவற்றைத் தட்டிக் கேட்க முடியாத சூழல்

புலம்பெயர்ந்து புது இடத்தில் வாழ்வனுக்கு தவற்றைக்கூட தட்டிக்கேட்க முடியவில்லை. வெளியூர்க்காரன் தன் சொந்த உழைப்பின் மூலம் தன் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் கூட நிறைய இடர்பாடுகளைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது; பணம் இருந்தாலும் உறவுகள்தான் ஒரு மனிதனுக்கு மிகப்பெரிய உறுதுணை என்பதைப் புலம்பெயர்தலால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும். “இதைத்தான் கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை”; ‘சுற்றம் தழால்’ என எடுத்துரைத்தார்கள் போலும். இதைப் படைப்பாளர், “சொந்த ஊரில்

எவனும் எதிர்த்து நின்றுவிட முடியுமா? அப்படி எதிர்த்தால் மறுநாள் அவன் அந்தப் பேருந்தில் வர முடியுமா? ஆணவத்தை ஒடுக்கியது கூட சரி. மரியாதையைப் பறித்தெறிவதை எப்படிச் சகிப்பது? உள்நூரில் புலி. அயலூரில் புழு. சுற்றத்தின் பலத்தில்தான் தைரியம் தின்று விளையாடுகிறது. தனித்துப் பெருங்கூட்டத்தை வேசாக உரசினாலும் நிராதரவாகி மானம் கப்பலேறிகிறது.” (பக். 86,87) என்பதாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், “நான்கெட்டுகளுக்கு இடப்பக்கம் ஒரு வீட்டுவாசல் வலப்பக்கம் ஒரு வீட்டு வாசல். வீடு போய்ச் சேரும்வரை பாதை நெடுக இருபுறமும் வீடுகள். வீடுகள் வீடுகள் யார் யார் என்று தான் தெரியவில்லை; யாரோடு பழகுவதென்பதும் புரியவில்லை...” (ப. 90) என்று கூறுபுரிப்பதிலிருந்து சொந்த மண்ணில் உறவாட முடிவது போல புது மனிதர்களுடன் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் ஒட்டுதலோ, உறவோ வைத்துக்கொள்ள மனம் விரும்புவதில்லை; யாருடன் பழக வேண்டும். என்பதில் கூட குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது.

புலம்பெயர்தலுக்கான காரணம்

உழவுத்தொழிலை நம்பி வாழமுடியாத காரணத்தால் நகரத்தில் வேலை தேடிச் சென்று பிழைப்பு நடத்துநின்றனர். எனவே, உழவுத் தொழில் புரிய ஆட்களும் இல்லை; தெரிவதும் இல்லை. இதனால், பிழைப்புக்கான வழி தேட வேண்டியிருக்கிறது. இக்கருத்தானது, “இந்த மண் ஒன் இப்படிக்கைவிட்டது? நீர் ததும்பி நின்ற கண்மாயில் ஒரு சொட்டு நீரில்லை. பட்டட்டென்று பதில் சொல்ல முடிகிறதா?.. கிணற்றைச் சுற்றி சிறுசிறு வெள்ளாமையாகச் சுருங்கிக் கிடக்கிறது... ஆளும் அம்பும் இருந்த ஊரில் விவசாயம் செய்ய ஒரு இளைஞன் இல்லை... ஏதோ சூட்டிப் பிணையல் போல தலைகவிழ்ந்து கிழடுகள் பழக்க தோசத்தால் அந்த மண்ணை வலம் வருகின்றன. யாரை நம்பி வெள்ளாமை பண்ணமுடியும்? பணவேட்கைக்குத் தீனி போடுகிற நகரம் வாவா என்றழைக்கிறது. பெயர்ந்து சென்றபடியே இருக்கிறது கூட்டம். தானும் தப்பமுடியாமல் சூழலில் தூக்கி யெறியப்பட்டதை இல்லை என்று சொல்ல இனியும் முடியாது...” (ப. 122) என்பதாகப் புதினத்தில் பதியப்பட்டுள்ளது.

* புலம்பெயர்வால், அந்த இடத்தில் அங்கீகாரம் என்றுமே இல்லை என்று ஆணித்தரமாக நம்புவதால், எப்பொழுதுமே அந்தச் சூழலுக்கு அவர்கள் அந்நியமானவர்களாகவே உணர்வார்கள்.

- * புலம்பெயர்தலால் பல்வேறு உளவியல் நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாகி, இரட்டை மனநிலை என்கிற ஒரு மனஅமைப்பு இவர்களுக்குள் செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். பொதுவாக, இவர்களின் மன அமைப்பில் அங்கே, இங்கே என்ற இடம் சார்ந்த உணர்வுகள் ஆழமாக ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்.
- * இதுபோன்ற இலக்கியங்கள் சமுதாயம் சார்ந்த புலம்பெயர் திறனாய்வுக்கு வலிகோலுகிறது.

அலகு-4

இலக்கிய வரலாறு

1. தமிழில் காப்பியங்களும் புராணங்களும்

தமிழ் தொன்மைச் சிறப்பும், இலக்கிய வளமும், இனிமைப் பண்பும் வாய்ந்த மொழி. விழுமிய உணர்ச்சியும் வளமான கற்பனையும், நல்ல ஓசை நயமும் உடைய எண்ணற்ற பாடல்கள் சங்க காலத்தில் இயற்றப்பெற்றன அவை எல்லாம் தனித்தனிப் பாடல்கள். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில், செய்யுளியல் என்ற பகுதியில் வனப்பு, வண்ணம் என்பவைகளுக்கு உரையாசிரியர்கள் உரை கூறும்போது, பல காப்பியங்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றார். இவை எல்லாம் தொல்காப்பியனாருக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய நூல்களாகும். இலக்கியங்கள் தோன்றிய பிறகு, அவற்றில் காணப்படும் பொதுவான விதிகளைத் திரட்டிக் கூறுவதே இலக்கணம். எனவே, தொல்காப்பியருக்கு முன்னரே பல காப்பியங்கள் தமிழில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அவற்றையெல்லாம் கண்டே தொல்காப்பியர், காப்பிய இலக்கணமாக வனப்பு, வண்ணம் ஆகியவற்றைக் கூறுகின்றார் என்று கருதலாம்.

அடியார்க்கு நல்லார் என்ற உரையாசிரியர், சங்க காலத்துக்குப்பின் இயற்றப்பட்ட காப்பியங்களுள் இணையற்றதாக விளங்கும் பெருங்கதையைக் குறிப்பிட்டு, அந்நூல் இடைச்சங்க காலத்துச் செய்யுட்களாகிய கலி, குருகு, வெண்டாளி ஆகியவற்றால் இயன்றது என்று கூறுகின்றார். பெருங்கதை ஆசிரியர் இடைச்சங்க காலத்து நூல்களைப் பின்பற்றினார் என்றால், அவர் நூல் இயற்றப் பெறுவதற்கு முன்பே, தமிழில் அந்நூலைப் போன்ற பல நூல்கள் இருந்திருந்தல் வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

காப்பியம் - விளக்கம்

ஒரு கதையை நீண்ட செய்யுள் வடிவில் கூறுவதைக் காப்பியமாகக் கருதுவர். காவ்ய என்ற வடசொல் காப்பியமாகத் தமிழில் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. ஆங்கிலத்தில் எபிக் (Epic) என்ற சொல் காப்பியத்தைக் குறிக்கும்.

தன்னேரில்லாத தலைவன் ஒருவனின் அரிய பெரிய செயல்களை விரித்துரைப்பது காப்பியமாகும் என்று டைக்சன் (Dixon) என்ற அறிஞர்